

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 38Ek/699/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120286427
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nikola Trenčanová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120286427.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Q. P., F.: XX.X.XXXX, F. U. XXXX/XB, XXX XX Q., proti povinnému: O. E. P., F.: XX.X.XXXX, T. XXXX/XX, XXX XX Q., o vymoženie peňažného nároku - výživné, vedenej u súdneho exekútora Mgr. Ľudovít Zelíska, so sídlom exekútorského úradu Podzámska 37, 92001 Hlohovec, ktorý ju vedie pod sp. zn. 194EX 266/20, o návrhu na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Zákonná zástupkyňa oprávnenej podala prostredníctvom právnej zástupkyne návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na vymoženie peňažného nároku - výživné na základe exekučného titulu - Rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 12.09.2016, sp. zn. 21P/58/2016-43.
2. Okresný súd Banská Bystrica poveril súdneho exekútora Mgr. Ľudovíta Zelísku poverením ECLI:SK:OSBB:2020:6120286427.1 zo dňa 13.05.2020 vykonaním exekúcie na vymoženie peňažného nároku - výživné a trov exekučného konania, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 194EX 266/20. Poverený exekútor vydal dňa 29.06.2020 upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo povinnému doručené dňa 20.07.2020.
3. Dňa 31.08.2020 bol súdu prostredníctvom súdneho exekútora doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie. Povinný podal návrh na zastavenie exekúcie na poštovú prepravu dňa 30.07.2020. Návrh na zastavenie exekúcie bol doručený do exekútorského úradu dňa 07.08.2020. Povinný podal návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „EP“) v zákonom stanovenej lehote.
4. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uvádza, že s exekúciou nesúhlasí v celom rozsahu, nakoľko pohľadávku uplatňovanú v predmetnom konaní zo strany zákonného zástupcu oprávneného neuznáva. Vo svojom podaní povinný uvádza, že pre zákonné a spravodlivé posúdenie veci je smerodajná otázka exekučného titulu, konkrétne rozhodnutie Okresného súdu Trnava sp. zn. 21P/58/2016 zo dňa 12.09.2016, v spojitosti s rozhodnutím Krajského súdu Trnava sp. zn. 11Cop/3/2017 zo dňa 15.02.2017, na základe ktorých si oprávnená uplatňuje pohľadávku pozostávajúcu zo zameškaného výživného a bežného výživného. Povinný uvádza, že oprávnená (zákonná zástupkyňa maloletej) vedome a účelovo neuviedla existenciu meritórneho rozhodnutia Okresného súdu Trnava sp. zn. 21P/58/2016 zo dňa 08.01.2020, ktorým bolo zmenené Rozhodnutie Okresného súdu Trnava sp. zn. 21P/58/2016 v časti výživného tak, že počas trvania striedavej starostlivosti rodičov sa výživné na maloletú neurčuje. Predmetné rozhodnutie bolo doručené povinnému dňa 21.01.2020 a zákonnej zástupkyňi maloletej dňa 04.02.2020. Povinný uvádza, že uvedené rozhodnutie sa stalo vykonateľné jeho doručením 04.02.2020 v zmysle § 44 C.m.p. V tejto súvislosti povinný uvádza, že výroky súdu ohľadom výživného majú osobitný právny režim, nakoľko pre tieto výroky platí tzv. predbežná vykonateľnosť, to znamená, že rozsudky o výživnom sú predbežne vykonateľné momentom ich doručenia, bez ohľadu na to, či dotknutý účastník konania podal v danej veci odvolanie alebo dovolanie. Povinný ďalej vo svojom podaní

zdôrazňuje nezákonnosť postupu Okresného súdu Trnava sp. zn. 39P/29/2019 zo dňa 08.01.2020, v tom smere, že súd svojvoľne a v rozpore so zákonom odmietol do dnešného dňa na uvedenom rozhodnutí vyznačiť v zmysle zákona jeho „predbežnú vykonateľnosť“, čo má aktuálne za následok i neprípustné vedené exekučné konanie voči osobe povinného, ktoré mu je spôsobilé privodiť zjavnú a značnú majetkovú ujmu. Povinný taktiež priložil Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.06.2018, ktorého závery podkladá za záväzne aplikovateľné na predmetné exekučné konanie. Postup oprávneného povinný pokladá za nedobromyseľný a v rozpore s dobrými mravmi. Taktiež povinný poukazuje na zmätočnosť špecifikácie uplatňovanej pohľadávky voči povinnému, keď vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia (upovedomenia o začatí exekúcie) príslušný exekútor uviedol výšku zameškaného výživného ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie vo výške 400,- Eur a bežné výživné vo výške 200,- Eur. V ďalšom odseku napadnutého upovedomenia však už v celku nepreskúmateľne uviedol celkovú sumu nárokovaného výživného vo výške 1200,- Eur a bežného výživného 800,- Eur (za mesiace marec až jún). Z uvedeného teda povinný považuje za nejasné, kedy bol návrh na vykonanie exekúcie podaný, a kedy bolo preukázateľne začaté exekučné konanie voči povinnému. Uvedené má za následok arbitrárnosť postupu súdneho exekútora, bez vynaloženia odbornej starostlivosti, čo má za následok bezprostrednú hrozbu závažného zásahu do majetkových práv povinného. Vzhľadom na uvedené má povinný za to, že predmetné upovedomenie o začatí exekúcie bolo vydané predčasne, keďže samotný exekučný titul stratil predpoklad vykonateľného exekučného titulu v kontexte aktuálne vydaného zrušujúceho rozhodnutia v časti výživného. Záverom povinný uvádza, že všetky uvedené námietky bránia vymáhateľnosti predmetného nároku a možno ich zároveň považovať za zákonom predpokladané dôvody, pre ktoré je táto exekúcia voči povinnému neprípustná resp. vedená v rozpore so zákonom. Na základe uvedeného povinný navrhuje exekúciu v celom rozsahu zastaviť.

5. Zákonná zástupkyňa maloletej sa vyjadrila k návrhu na zastavenie exekúcie prostredníctvom právnej zástupkyne dňa 17.08.2020. Vo vyjadrení uvádza, že oprávnená sa domáha uplatneného nároku na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia - rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 12.09.2016, sp.zn. 21P/58/2016 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trnava zo dňa 15.02.2017, sp.zn. 11CoP/3/2017, pričom nie je pravdou, že by „vedome a účelovo“ (ako to tvrdí povinný) neuviedla skutočnosť, že vo veci starostlivosti súdu o mal. Terezu bol Okresným súdom vydaný aj ďalší rozsudok a to konkrétne dňa 08.01.2020, pod sp.zn. 39P/29/2019. Oprávnená toto rozhodnutie pri návrhu na exekúciu uviedla, k návrhu priložila a dokonca informovala súd o tom, že má vedomosť o odmietaní povinného plniť výživovaciú povinnosť s jeho odvolaním sa na aplikáciu § 44 Civilného mimosporového poriadku. S uvedeným postojom povinného oprávnená priamo v exekučnom návrhu vyjadrila svoj nesúhlas a uviedla dôvody, pre ktoré nie je možné akceptovať právny názor povinného. Oprávnená zotrváva na názore, že za danej situácie neskoršie neprávoplatné rozhodnutie - Rozsudok Okresného súdu Trnava z 08.01.2020 (vo veci výživného na maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti), ktorého petit znie: cit. : "Súd mení rozsudok Okresného súdu Trnava, sp.zn. 21P/58/016 zo dňa 12.09.2016, v časti výživného tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné na maloletú Terezu Köpplovú, nar. 29.08.2002, sa neurčuje, a to odo dňa právoplatnosti tohoto rozhodnutia." nie je rozhodnutím, ktoré by bolo možné považovať za predbežne vykonateľné v zmysle § 44 CMP. Oprávnená uvádza, že vnímanie rozhodnutí, ktorými súd ruší predchádzajúcimi právoplatnými a vykonateľnými rozhodnutiami určené výživné, za rozhodnutia, ktoré by mali byť považované za predbežne vykonateľné je podľa názoru oprávnenej nesprávne a nezodpovedá základnej filozofii zákonodarcu pri kreovaní §44 CMP a jeho zjavnej snahe prioritne chrániť záujem maloletých detí pre prípad, kedy by došlo k určaniu výživného a odsúvaniu povinnosti plniť, využívaním opravných prostriedkov. Oprávnená vo vyjadrení ďalej uvádza, že v zmysle § 232 Civilného sporového poriadku je potrebné pod vykonateľnosťou rozumieť vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútitelnosti zákonnými prostriedkami. Rozhodnutiu súdu, ktorým došlo nie k určaniu, ale naopak k zrušeniu určeného výživného platná právna úprava predbežnú vykonateľnosť v zmysle §44 CMP nepriznáva. V rámci vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, oprávnená uvádza, že všetky tvrdenia a názory povinného ohľadom predbežnej vykonateľnosti a to bez ohľadu na to, že oprávnený s ich zdôvodnením v žiadnom prípade nesúhlasí, považuje za nadbytočné, nakoľko Rozsudok Okresného súdu Trnava z 08.01.2020, sp.zn. 39P/29/2019 bol Uznesením Krajského súdu v Trnave z 22.07.2020, sp.zn. 25CoP/26/2020-114 zrušený a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vzhľadom na vyššie uvedené má oprávnená za to, že neexistujú žiadne okolnosti brániace vymáhateľnosti, či spôsobujúce neprípustnosť vedenej exekúcie a žiada, aby bol návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietnutý.

6. Podľa § 61k ods. 1 EP, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

7. Podľa § 61k ods. 2 EP, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 5 EP, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

9. Podľa § 61l ods. 3 EP, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

10. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

11. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná.

12. Podľa názorov súdnej a exekučnej praxe môžeme konanie o návrhu na zastavenie exekúcie súdom vnímať ako relatívne samostatný spor medzi oprávneným a povinným, v ktorom sa rieši sporná otázka, či je exekúcia vedená po práve. Procesné legitimovaným na podanie návrhu na zastavenie exekúcie súdom je povinný, pričom návrh na zastavenie exekúcie je možné považovať za podanie vo veci samej a preto musí okrem všeobecných náležitostí podania definovaných Civilným sporovým poriadkom obsahovať aj skutkové vymedzenie dôvodov, pre ktoré má byť exekúcia zastavená a samozrejme je vhodné, aby takýto návrh obsahoval aj návrhy na vykonanie dôkazov na preukázanie svojich tvrdených skutočností, keďže ako je zrejmé, dôkazné bremeno zaťažuje povinného. Povinný sa však môže vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie relevantne brániť tvrdením, že vymáhaná pohľadávka zanikla na základe právnej skutočnosti, ktorá nastala až po vzniku exekučného titulu. Tieto tvrdenia je ale nutné vyhodnotiť tak po právnej, ako aj po skutkovej stránke, a teda je nevyhnutné ustáliť, či k takejto skutočnosti naozaj došlo. Keďže tvrdené skutočnosti môžu a aj sú medzi oprávneným a povinným sporné, dôkazné bremeno v tomto prípade zaťažuje povinného. (Exekučný poriadok, C.H.BECK, Komentár, 3. vydanie).

13. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

14. Podľa § 232 ods. 1 Civilného sporového poriadku, vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútiteľnosti zákonnými prostriedkami.

15. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

16. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal za preukázané, že ku dňu začatia exekučného konania mal povinný voči oprávnenej neuhradený dlh v zmysle právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Súd uvádza, že v návrhu na vykonanie exekúcie boli zo strany oprávnených zohľadnené všetky úhrady vykonané povinným, o ktorých predložila oprávnená dôkaz - výpis z bankového účtu. Z uvedeného vyplýva, že exekučné konanie sa začalo dôvodne. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané, a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určitej povinnosti voči označenému subjektu a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek na tomto rozhodnutí meniť. Súd preto vychádzal z exekučného titulu, ktorým je rozhodnutie Okresného súdu Trnava sp.zn 21P/58/2016-43 zo dňa 12.09.2016, ktoré sa stalo vykonateľným dňa 22.09.2016.

Keďže zákon o rodine hovorí o „plnení vyživovacej povinnosti“ ako o zákonnej povinnosti rodičov, je vždy potrebné pri jej zmene alebo zániku, obrátiť sa na súd s návrhom na jej zmenu alebo zrušenie.

17. Povinný žiadnym spôsobom neosvedčil, že exekučný titul je v súčasnosti zmenený alebo zrušený, čím sú dané zákonné predpoklady na vymáhanie celej neuhradenej sumy. Súd uvádza, že pokiaľ právoplatným rozhodnutím súdu nebola vyživovacia povinnosť zmenená (znížená) alebo zrušená, povinnosť povinného plniť si ju naďalej trvá. Nakoľko nebol v exekúcii vymáhaný nárok uspokojený v celom rozsahu, exekúcia aj naďalej prebieha dôvodne. Súd v tomto bode uvádza, že povinný sa návrhom podaným súdu dňa 16.05.2019 domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti, avšak rozhodnutie, ktorým súd rozhodol tak, že výživné na maloletú neurčil, nenadobudol právoplatnosť. Krajský súd Trnava ako odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, o ktorom však doposiaľ rozhodnuté nebolo. Na základe uvedeného nemohlo rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o neurčení výživného na oprávneného, nadobudnúť právoplatnosť. K námietkam povinného, ktorý v návrhu na zastavenie uviedol, že rozhodnutie súdu sa stáva vykonateľným dňom doručenia účastníkom konania s odvolaním sa na ustanovenie § 44 C.m.p., súd uvádza, že toto ustanovenie je v zákone obsiahnuté vo všeobecnej rovine, avšak v danom prípade je potrebné primerane aplikovať ustanovenie § 232 C.s.p., vzhľadom na obsahovú stránku ustanovenia. Tá priamo vo svojom ustanovení uvádza, že vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť a od toho sa ďalej odvíjajúce povinnosti účastníka. Uvedené rozhodnutie však takúto povinnosť neukladalo, preto nemohlo nadobudnúť vlastnosť byť vykonateľným tak, ako to uvádza povinný v návrhu na zastavenie exekúcie a nemožno ani namietať absenciu takejto vlastnosti rozhodnutia. Na základe uvedeného nie je možné považovať exekučný titul, na základe ktorého bolo začaté exekučné konanie za nespôsobilý exekučný titul, ako tvrdí povinný, nakoľko nebol zrušený, zmenený, ani nahradený novým rozhodnutím.

18. Po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie a vyjadrenia zákonnej zástupkyne oprávnených, súd dospel k záveru, že povinný nepreukázal dôvody, pre ktoré by po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik celého vymáhaného nároku, resp. sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.